

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΙΑΣ - Κ.Ο. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ (ΩΣ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ),

Θέμα: Η χώρα μας βαδίζει σε μακροχρόνια κατοχή!

Το σοβαρότερο πρόβλημα που έχει να αντιμετωπίσει η κυβέρνηση στον οικονομικό τομέα, είναι η εξασφάλιση της βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους. Η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλο, πειθήνια διδύμου Μέρκελ-Σόιμπλε, έσπευσε χωρίς καμία συζήτηση να υιοθετήσει τη «γερμανική συνταγή» που προσφέρει για φάρμακο το φάρμακι της λιτότητας και τη παράταση του χρόνου εξόφλησης των δανείων, σε περίοδο που θα φτάσει τα 50 χρόνια.

Μόνον με ένα βαθύ «κούρεμα» η Ελλάδα γλιτώνει από τα Μνημόνια και από τη λήψη καινούργιων μέτρων. Τη Γερμανική λύση τη βιώνουμε πέντε χρόνια και έχει τα εξής συγκεκριμένα δομικά μειονεκτήματα:

α) Με τον ετεροχρονισμό της εξόφλησης του δημόσιου χρέους παρατείνεται για 50 χρόνια η επιτήρηση της ελληνικής οικονομίας από την «τρόικα» και κυρίως από τη Γερμανία.

Μιλάμε δηλαδή για μια κατοχή της χώρας μας από τη Γερμανία και την ΕΚΤ.

Αυτό σημαίνει ότι θα επιβάλλεται πάντα στην Ελλάδα, στον πολιτικό και οικονομικό τομέα, κάθε λύση που θα εξυπηρετεί τα συμφέροντα των Γερμανών και όχι μόνο.

Ακόμη και κυβερνήσεις θα διορίζονται από το γκρουπ των ισχυρών «τροϊκανών», όπως έγινε στην περίπτωση του διορισμού της κυβέρνησης Παπαδήμου.

Έχουμε λοιπόν τη γνώμη ως «Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα Ανατροπής», ότι σκοπός του γερμανικού σχεδίου είναι η παράταση της κατοχής της Ελλάδας μέσα από την «ασθένεια της υπερχρέωσης» μας και όχι η παροχή βοήθειας, ώστε να μπορέσει να ανορθωθεί η οικονομία της χώρας μας.

Η άποψη αυτή στηρίζεται και στην προθυμία του Σόιμπλε να χορηγηθεί πρόσθετη βοήθεια στην Ελλάδα, με την υπογραφή «τρίτης δανειακής σύμβασης»

β) Η νέα όμως δανειακή σύμβαση θα σημαίνει και νέο Μνημόνιο που θα τη συνοδεύει, με δεσμεύσεις της χώρας μας απέναντι στους δανειστές της, δηλαδή απέναντι στην τρόικα.

Και έτσι παρατείνεται για πενήντα χρόνια η σημερινή κατάσταση της πολιτικής και οικονομικής υποτέλειας

Οι Γερμανοί, όπως και όλοι οι έλληνες αξιωματούχοι που παρακολουθούν τις εξελίξεις της ελληνικής οικονομίας, γνωρίζουν ότι τα δάνεια που απομένουν να εισπραχθούν από την Ελλάδα, με βάση τις ήδη υπογεγραμμένες δανειακές συμβάσεις, επαρκούν για την κάλυψη των δανειακών μας αναγκών, μέχρι το τέλος του α' εξαμήνου της επόμενης χρονιάς (2015). Και από το χρονικό αυτό σημείο και μετά η κυβέρνηση της συμφοράς θα αναγκαστεί να καταφύγει σε νέο δανεισμό, είτε από τους μηχανισμούς στήριξης της Ευρωζώνης, είτε από τις αγορές.

Και η έξοδος στις αγορές θα είναι πολύ δύσκολο εγχείρημα, λόγω μειούμενης αξιοπιστίας της ελληνικής οικονομίας. Αυτό άλλωστε καταδείχθηκε και με την δεύτερη έξοδο μας στις αγορές. Ως εκ τούτου, υπάρχει δικαιολογημένη υποψία ότι έτσι θα παρουσιαστεί ως μονόδρομος η προσφυγή της Ελλάδας σε δανεισμό από τους μηχανισμούς της Ευρωζώνης με καινούργιες δεσμεύσεις, καινούργια Μνημόνια και νέα δυσβάσταχτα μέτρα.

Οι πρόσφατες δηλώσεις του γερμανού υπουργού Σόιμπλε, ότι «**επιθυμεί τάχα η Γερμανία την έξοδο της Ελλάδας από το ευρώ**», πρέπει να τοποθετηθούν στο πλαίσιο των εκβιασμών και πιέσεων που γίνονται σε βάρος της Ελλάδος, ώστε να αποδεχτεί η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου την παράταση της σημερινής κατάστασης για 50 χρόνια ακόμα.

Επειδή η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, καλά θα κάνει να θυμίσει στη Γερμανία ότι εκείνη έχει επωφεληθεί από διαγραφές στο χρέος της τρεις φορές στην ιστορία της: Το Σχέδιο Dawes του 1924, που επιδίωξε να λύσει το πρόβλημα πληρωμών των επανορθώσεων της Γερμανίας για τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, το νεότερο σχέδιο του 1929, που μείωσε το ποσό που όφειλε η Γερμανία σε αποζημιώσεις και έδωσε στη χώρα πολύ περισσότερο χρόνο για να πληρώσει, ενώ μετά τον Β Παγκόσμιο Πόλεμο, το Σχέδιο Μάρσαλ μείωσε το ποσό του χρέους που έπρεπε να επιστρέψει η Γερμανία.

Επειδή η Γαλλική επιμονή στις πληρωμές αποζημιώσεων μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, σαφώς παρασκεύασε το έδαφος για την άνοδο ενός Χίτλερ.

Επειδή όταν οι οικονομίες της Ευρωζώνης άρχισαν να καταρρέουν, όταν η **σχέση του χρέους ως προς το ΑΕΠ σκόπιμα και δόλια διογκώθηκε** και βγήκε εκτός ελέγχου, οι κεντρικές τράπεζες της ζώνης του ευρώ αποφάσισαν την άμεση χορήγηση δανείων στα ευρωπαϊκά κράτη, ώστε να αντικαταστήσουν με δημόσιο χρήμα, όλα εκείνα τα χρέη που οφείλονταν από τις ιδιωτικές εμπορικές οντότητες.

Επειδή **έκαναν το παραπάνω με τη δημιουργία ενός πλασματικού ευρωπαϊκού «ταμείου», για να αποτρέψουν το ενδεχόμενο αδυναμίας πληρωμών από Ελλάδα, Ιταλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Κύπρο και Γαλλία.**

Επειδή απεδείχθη, ότι το πρόγραμμα και η δημιουργία της ΕΚΤ δεν είναι ένα πρόγραμμα για το καλό όλων, αλλά είναι ένας πλάγιος τρόπος για τις πολιτικές ελίτ της Ευρώπης, ώστε να αποφύγουν τη δημοκρατική διαδικασία στην αδυσώπητη επιδίωξη τους για μια ομοσπονδιακή Ευρώπη.

Για όλα τα ανωτέρω, ρωτάμε τον κύριο Υπουργό:

1. Τα βασικά μειονεκτήματα της γερμανικής λύσης στο πρόβλημα της υπερχρέωσης μας που συγκεκριμενοποιήσαμε παραπάνω, δεν είναι αρκούντως κατανοητά;
2. Εάν ναι, τότε γιατί οι ασκούντες την εξουσία Πρωθυπουργός και Αντιπρόεδρος και Υπουργοί έσπευσαν να υιοθετήσουν χωρίς συζήτηση τη γερμανική λύση;
3. Γιατί δεν υιοθετείτε την παλιά στάση της Γερμανίας απέναντι στις διεθνείς της υποχρεώσεις, εφόσον συντρέχουν αντικειμενικοί λόγοι που υποστηρίζουν αυτή την επιλογή;
4. Πως είναι δυνατόν με διαλυμένη παραγωγική μηχανή, με 1,8 εκατ. άνεργους & με δυσβάστακτη φορολογία να πάει μπροστά μια οικονομία;
5. Αληθεύει ότι για τις διασώσεις της Ελλάδας, το χρήμα δεν ήρθε καν στην Ελλάδα ...αλλά απλώς πιστώθηκαν οι λογαριασμοί, πράγμα που επέτρεψε στη χώρα να χρησιμοποιήσει τα δικά μας έσοδα για να πληρώσει τους λογαριασμούς στην εγχώρια αγορά, αντί της αποστολής πραγματικών μετρητών στους πιστωτές μας στο εξωτερικό;
6. Αληθεύει ότι οι δανειστές θέλουν να μειώσουν τις δαπάνες εντός του κράτους μας, έτσι ώστε να μπορούμε να πληρώνουμε με πραγματικά μετρητά τους πιστωτές μας;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του

Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ανατροπής